

[Undervisningsministeren]

decentraliserede kurser vil komme en meget stor gruppe lærere til gode, langt flere, end vi kan nå i dag med vikarportioner. Jeg skal ikke bestride, at ordningen med vikarportioner kan have mange fordele, men det er en forholdsvis kostbar måde at give efteruddannelse på, og jeg tror, at vi på andre måder med samme ressourcer kan give flere efteruddannelse, og jeg synes, det må være rimeligt, at man tager sådanne overvejelser op seriøst.

Så spurgte fru Ebba Strange – det var i forbindelse med nogle bemærkninger om ikke at ramme speciallæreruddannelsen – om jeg ville styre Danmarks lærerhøjskole, eller om det var en henstilling.

Jeg vil gerne sige, at baggrunden for den bemærkning, som var en henstilling, var, at jeg for nogen tid siden så et stykke papir, som Danmarks lærerhøjskole havde opstillet, om, hvad konsekvenserne af disse nedskæringer ville blive. Det var bl. a., så vidt jeg erindrer, et stop for speciallæreruddannelsen, et stop for en række andre kurser inden for en række fag. Denne henvendelse førte til nogle forhandlinger mellem lærerhøjskolen og undervisningsministeriet, og der er også blevet mildnet på Danmarks lærerhøjskoles besparelser. Jeg vil indskyde, at lærerhøjskolen over for mig har givet udtryk for, at det oprindelige stykke papir med de udregnede konsekvenser ikke står ved magt længere.

Jeg finder det rimeligt, hvis lærerhøjskolen eller en anden uddannelsesinstitution for den sags skyld siger, at dette er konsekvenserne, så at sætte mig ned med den pågældende institution og drøfte det igennem og spørge, om der er andre muligheder, fordi man finder det samfundsmæssigt vigtigt, at den gren eller det område ikke rammes for hårdt. Jeg finder det helt rimeligt, at man tager en sådan diskussion op. Det er ikke et spørgsmål om at ville styre; der skal ikke gives voldsomme diktater. Jeg synes, at dette at drøfte det og gøre opmærksom på, hvad man samfundsmæssigt mener må være hensigtsmæssigt, er en rigtig måde at gøre det på.

Fru Ebba Strange gav også udtryk for, at vi ikke med det, der sker nu, kan bevare et velordnet efteruddannelsessystem. Dertil må jeg sige, at et uddannelsessystem, der, sådan som jeg redegjorde for det i mit første indlæg, fra 1982 og fremefter vil være i stand til at give mellem 25 og 30 pct. af vore lærere efteruddannelse hvert år på kortere eller læn-

gere kurser, finder jeg nu ikke er noget helt ringe system.

Fru Ebba Strange nævnedede også AUC, som var ramt hårdt. Her vil jeg godt gøre opmærksom på, at man ikke kan vurdere AUC, skal vi sige lige fra året 1981, man er nødt til at tage forhistorien med, og AUC har, hvad der er rigtigt og rimeligt i opbygningsfasen, været forholdsvis velforsynet med lærere. Det er klart, at selv om der er et lille studentertal i en opbygningsfase, så er der behov for et vist minimum af lærere. AUC har altså været relativt velforsynet i opbygningsperioden, samtidig med at studentertallet ikke har været helt det forudsatte, og vi har altså fundet, at vi måtte regulere på lærerkapaciteten, som dér har været væsentlig bedre end på de øvrige højere læreanstalter.

Fru Ebba Strange sagde endelig, at de uddannelsessøgende måtte gå over i det private erhvervsliv, og dér var jo arbejdsløshed, så de kunne ikke blive ansat dér. Det, jeg pegede på i mit indlæg, var, at når jeg skal se på, hvor jeg skal lægge uddannelsespladser i en størrelsesorden, der er tilstrækkelig til antallet af uddannelsessøgende, så må jeg også overveje, hvor der er beskæftigelsesmuligheder. Samtlige de områder, jeg pegede på, har gode beskæftigelsesmuligheder. Det var ingeniøruddannelserne, det var nogle af handelshøjskoleuddannelserne. På de områder, hvor vi ved at der er et godt aftag, at der er mulighed for stillinger, når de uddannelsessøgende er færdiguddannede, må det være en opgave at udvide kapaciteten.

Hr. Ole Vig Jensen var også inde på Danmarks lærerhøjskole. Jeg kan i den forbindelse sige, at jeg har haft nogle drøftelser med lærerhøjskolen, og jeg har givet tilsagn om, at vi kan tage drøftelser med hensyn til eventuelle omlægninger inden for besparelsesrammerne. Jeg vil være åben over for forslag fra lærerhøjskolen om eventuelt at opnå disse besparelser på en anden måde, som lærerhøjskolen måtte finde mere hensigtsmæssig.

Hr. Steen Folke må jeg desværre skuffe. Jeg er ellers glad for, at hr. Steen Folke var nået frem til at opleve, at jeg måske alligevel var en spørgefugl, men jeg er forfærdelig ked af det, hvis det skal bygges op på den historie, hr. Steen Folke kom med, for den omtalte pris har jeg aldrig modtaget. Det er rigtigt, at jeg har fået en henvendelse, om jeg ville